II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) nr 807/2014

av den 11 mars 2014

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), samt om införande av övergångsbestämmelser

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 ([1]), särskilt artiklarna 2.3, 14.5, 16.5, 19.8, 22.3, 28.10, 28.11, 29.6, 30.8, 33.4, 34.5, 35.10, 36.5, 45.6, 47.6 och artikel 89, och

av följande skäl:

(1) I förordning (EU) nr 1305/2013 fastställs allmänna regler för unionens stöd för landsbygdsutveckling, vilket finansieras genom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) och dessutom kompletteras de gemensamma bestämmelserna för de europeiska struktur- och investeringsfonderna enligt del 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ([2]). Det bör antas kompletterande bestämmelser.

(2) Medlemsstaterna bör fastställa och tillämpa särskilda villkor för stöd till unga jordbrukare som etablerar sig, i de fall då en jordbrukare inte är ensam ansvarig för jordbruksföretaget. För att säkerställa likabehandling av stödmottagarna, oberoende av i vilken rättslig form de väljer att etablera jordbruksföretaget, bör det föreskrivas att villkoren för hur en juridisk person eller en annan form av partnerskap kan betraktas som *ung jordbrukare* bör vara samma som de villkor som gäller för en fysisk person. Det bör föreskrivas en tillräckligt lång uppskovsperiod under vilken de unga jordbrukarna kan skaffa sig de kvalifikationer som krävs.

(3) För att säkerställa att de utbytesprogram och besöksprogram inom jord- och skogsbruket som får stöd från EJFLU är tydligt definierade och avgränsade i förhållande till liknande åtgärder inom andra unionsordningar, samtidigt som hänsyn tas till olika nationella förhållanden, bör medlemsstaterna, i sina landsbygdsprogram, fastställa programmens varaktighet och innehåll. Innehållet bör inriktas på vissa områden som är nära knutna till förverkligandet av unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling.

(4) Det bör antas regler om vilka typer av producentgrupper och åtgärder som kan beviljas stöd inom den säljfrämjande delen av kvalitetssystemen, samtidigt som det fastställs villkor som förhindrar snedvridning av konkurrensen och diskriminering av vissa produkter och som utesluter kommersiella märkesnamn från stöd.

([1]) EUT L 347, 20.12.2013, s. 487.

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

(5) De affärsplaner som avses i artikel 19.4 i förordning (EU) nr 1305/2013 ska innehålla tillräckligt med information för att möjliggöra en bedömning av huruvida målen för den utvalda åtgärden kan uppnås eller inte. För att säkra likabehandling av stödmottagare i hela unionen och för att underlätta övervakningen, bör kriteriet för fastställande av gränser enligt artikel 19.4 i den förordningen vara jordbruksföretagets produktionspotential.

(6) Det bör fastställas vilka lägsta miljökrav som åtgärder för beskogning av jordbruksmark måste uppfylla för att säkra att det inte förekommer någon olämplig beskogning av känsliga livsmiljöer, inbegripet arealer som används för jordbruk med höga naturvärden, samt att hänsyn tas till behovet av att öka motståndskraften mot klimatförändring. I områden som utsett till Natura 2000-områden bör beskogningen vara förenlig med förvaltningsmålen för det aktuella området. Särskild vikt bör läggas vid vissa områdens miljöbehov, som åtgärder för att motverka jorderosion. Det bör fastställas striktare regler för beskogningsåtgärder som innebär att det skapas större skogar så att hänsyn kan tas till hur sådana storskaliga åtgärder påverkar ekosystemen och för att säkra att åtgärderna är förenliga med målen för strategin för grön infrastruktur ([1]) och den nya EU-skogsstrategin ([2]).

(7) Det bör fastställas villkor avseende åtaganden om extensifiering av animalieproduktionen, om uppfödning av lokala raser som riskerar att försvinna från djurhållningen och om bevarande av växtgenetiska resurser som hotas av genetisk erosion i syfte att säkra att de åtaganden som görs överensstämmer med unionens prioriteringar för landsbygdsutvecklingen, särskilt behovet av att säkerställa skydd av landskapet och dess särdrag, av naturresurserna, även vattnet, och av marken och den genetiska mångfalden.

(8) Det bör definieras vilka åtgärder som kan komma i fråga för stöd för bevarande och hållbar användning och utveckling av genetiska resurser inom jordbruket och för bevarande och främjande av skogsgenetiska resurser.

(9) För att motverka dubbelfinansiering av jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön och motsvarande metoder enligt artikel 43 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 ([3]) och för att motverka snedvridning av konkurrensen jordbrukarna emellan och för att säkra sund ekonomisk förvaltning av EJFLU:s resurser bör det föreskrivas att merkostnader och inkomstbortfall till följd av sådana metoder bör dras av från relevant stöd.

(10) Det bör definieras inom vilka områden åtagandena om djurens välbefinnande bör innebära strängare normer för produktionsmetoder. I det sammanhanget bör man undvika att åtagandena om djurens välbefinnande överlappar vad som föreskrivs för gängse jordbruksmetoder, särskilt vad gäller sjukdomsförebyggande vaccination.

(11) Det bör fastställas för vilka korta leveranskedjor och lokala marknader som stöd kan beviljas. För att göra en tydlig åtskillnad mellan dessa två bör antalet mellanhänder användas som ett kriterium för definitionen av korta leveranskedjor, medan kilometeravståndet till jordbruket, med hänsyn till särskilda geografiska förhållandena i det berörda området, bör användas som kriterium för definitionen av lokala marknader, såvida inte ett övertygande alternativt kriterium presenteras. Samarbetet mellan små aktörer bör inriktas på att komma till rätta med de allmänna nackdelar som fragmenteringen av landsbygdsområdena innebär. Det bör därför begränsas till mikroföretag och fysiska personer som är på väg att starta ett mikroföretag vid tidpunkten för ansökan om stöd. För att säkerställa en enhetlig strategi i genomförandet av samarbetet bör endast säljfrämjande åtgärder som rör korta leveranskedjor och lokala marknader beviljas stöd inom ramen för denna åtgärd.

(12) För att säkra att bidragen till räntan på kommersiella lån som tas av gemensamma fonder enligt artikel 38.3 b och 39.4 b i förordning (EU) nr 1305/2013 förblir på en lämplig nivå bör lånens löptid vara på lägst ett år och högst fem år.

(13) För att säkerställa att EJFLU:s resurser används på ett effektivt sätt bör vissa typer av utgifter i samband med leasingkontrakt, såsom leasegivarens marginal, refinansieringskostnader, fasta kostnader och försäkringskostnader vara uteslutna från stöd. För att ta hänsyn till de skiftande ekonomiska villkoren och utvecklingsvillkoren i

([1]) Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén Grön infrastruktur (GI) – Att stärka Europas naturkapital (COM(2013) 249 final).

([2]) Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén En ny EU-skogsstrategi: för skogarna och den skogsbaserade sektorn (COM(2013) 659 final).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) nr 73/2009 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 608).

jordbrukssektorn i medlemsstaterna, samtidigt som man säkerställer en sund ekonomisk förvaltning av EJFLU-resurserna, bör medlemsstaterna åläggas att i sina landsbygdsprogram definiera på vilka villkor begagnad utrustning kan berättiga till stöd. I enlighet med unionens prioriteringar för landsbygdsutvecklingen bör endast investeringar i förnybar energi med hög energieffektivitet och hög miljöprestanda beviljas stöd från EJFLU. Medlemsstaterna bör för detta ändamål fastställa minimikriterier för energieffektivitet. Medlemsstaterna bör säkerställa att tillämpliga hållbarhetskriterier för bioenergi iakttas. Medlemsstaterna bör också stödja övergången från första generationens biobränslen till andra generationen och bör främja en ökad produktion av avancerade biobränslen, vilka bör innebära stora minskningar av växthusgasutsläppen och låg risk för indirekta ändringar av markanvändningen och som inte bör konkurrera direkt om jordbruksmarken med livsmedels- och fodermarknaderna.

(14) Det bör fastställas vilka villkor som bör tillämpas på omvandling och justering av åtaganden enligt de åtgärder som anges i artiklarna 28, 29, 33 och 34 i förordning (EU) nr 1305/2013 och det bör definieras i vilka situationer återbetalning av stödet inte bör krävas. Det bör säkerställas att omvandling eller justering av åtaganden enbart är möjligt om miljömålen för åtagandet skyddas eller förstärks.

(15) Det bör antas övergångsbestämmelser för övergången från landsbygdsutvecklingsstöd enligt rådets förordning (EG) nr 1698/2005 ([1]), och när det gäller Kroatien enligt rådets förordning (EG) nr 1085/2006 ([2]), till stöd enligt förordning (EU) nr 1305/2013. Ett antal övergångsbestämmelser för landsbygdsutveckling har redan införts genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1310/2013 ([3]), varför denna förordning bör innehålla villkoren för hur utgifter för åtgärder enligt artiklarna 52 och 63 i förordning (EG) nr 1698/2005 blir stödberättigande enligt förordning (EU) nr 1305/2013. Genom denna förordning bör man också anpassa datumen för inlämning av efterhandsutvärderingar av programmen och sammanfattningar av dessa, för att ta hänsyn till övergångsbestämmelserna för genomförandet av program från programperioden 2007–2013 under 2014, som infördes genom artikel 1 förordning (EU) nr 1310/2013.

(16) Då förordning (EU) nr 1305/2013 ersätter förordning (EG) nr 1698/2005 bör tillämpningsföreskrifterna till förordning (EG) nr 1698/2005, vilka fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006 ([4]) upphöra att gälla. Förordning (EG) nr 1974/2006 bör följaktligen upphöra att gälla.

(17) Mot bakgrund av att programperioden 2014–2020 redan kommer att ha startat när denna förordning offentliggörs i *Europeiska unionens tidning* bör förordningen träda i kraft så snart som möjligt. Förordningen bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs och börja gälla från och med 2014–2020 års programperiods första dag, dvs. den 1 januari 2014.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 1

Tillämpningsområde

I denna förordning fastställs följande:

1. Bestämmelser som kompletterar förordning (EU) nr 1305/2013 när det gäller följande:

   a) unga jordbrukare,

([1]) Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 277, 21.10.2005, s. 1).

([2]) Rådets förordning (EG) nr 1085/2006 av den 17 juli 2006 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (EUT L 210, 31.7.2006, s. 82).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1310/2013 av den 17 december 2013 om vissa övergångsbestämmelser för stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 vad gäller resurser och resursfördelning avseende år 2014 och om ändring av rådets förordning (EG) nr 73/2009 och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1307/2013, (EU) nr 1306/2013 och (EU) nr 1308/2013 vad gäller deras tillämpning under år 2014 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 865).

([4]) Kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 368, 23.12.2006, s. 15).

b) utbytesprogram och besöksprogram inom jord- och skogsbruk,

c) kvalitetssystem och främjande åtgärder,

d) jordbruks- och affärsutveckling,

e) beskogning och skapande av skogsmark,

f) miljö- och klimatvänligt jordbruk,

g) bevarande av genetiska resurser inom jord- och skogsbruket,

h) åtgärder för att motverka dubbelfinansiering,

i) djurens välbefinnande,

j) samarbete,

k) kommersiella lån till gemensamma fonder,

l) investeringar,

m) omvandling och justering av åtaganden,

n) förlängda eller nya åtaganden.

2. Särskilda övergångsregler med villkor för hur stöd som kommissionen godkänt i enlighet med förordning (EG) nr 1698/2005, eller när det gäller Kroatien, i enlighet med förordning (EG) nr 1085/2006, kan omvandlas till stöd enligt förordning (EU) nr 1305/2013, inbegripet tekniskt stöd när det gäller Kroatien.

KAPITEL II

BESTÄMMELSER SOM KOMPLETTERAR REGLERNA FÖR LANDSBYGDSUTVECKLINGSÅTGÄRDER

Artikel 2

Unga jordbrukare

1. Medlemsstaterna ska fastställa och tillämpa särskilda stödvillkor när en ung jordbrukare enligt definitionen i artikel 2.1 n i förordning (EU) nr 1305/2013 inte etablerar sig som ensam ansvarig för jordbruksföretaget, oberoende av dess juridiska form. Dessa villkor ska motsvara de villkor som gäller för en ung jordbrukare som etablerar sig som ensam ansvarig för ett jordbruksföretag. I samtliga fall ska den unga jordbrukaren ha kontroll över jordbruksföretaget.

2. Om stödansökan avser en anläggning som ägs av en juridisk person, ska den unga jordbrukaren i den mening som avses i artikel 2.1 n i förordning (EU) nr 1305/2013, utöva faktisk och långsiktig kontroll över den juridiska personen i fråga om beslut som rör administration, ersättningar och ekonomiska risker. Om flera fysiska personer, även personer som inte är unga jordbrukare, har del i kapitalet eller delar förvaltningen av den juridiska personen ska den unga jordbrukaren kunna utöva sådan faktisk och långsiktig kontroll, antingen på egen hand eller tillsammans med andra jordbrukare.

När en juridisk person enskilt eller gemensamt kontrolleras av en annan juridisk person, ska de villkor som anges i första stycket tillämpas på varje fysisk person som har kontroll över denna andra juridiska person.

3. Samtliga krav i definitionen av unga jordbrukare enligt artikel 2.1 n i förordning (EU) nr 1305/2013 ska vara uppfyllda när ansökan om stöd enligt den förordningen lämnas in. En uppskovsperiod på högst 36 månader från dagen då det enskilda stödet beviljas får emellertid beviljas stödmottagaren, under vilken stödmottagaren har möjlighet att förvärva de yrkeskunskaper som anges i landsbygdsprogrammet.

Artikel 3

Utbytes- och besöksprogram inom jord- och skogsbruket

Medlemsstaterna ska i sina landsbygdsprogram fastställa varaktighet och innehåll för de kortsiktiga utbytes- och besöksprogram inom jord- och skogsbruket som avses i artikel 14.1 i förordning (EU) nr 1305/2013. Programmen och besöken

ska särskilt inriktas på hållbara jord- och skogsbruksmetoder och/eller jord- och skogsbrukstekniker, diversifiering inom jordbruket, jordbruk som deltar i korta leveranskedjor, utveckling av nya affärsmöjligheter och ny teknik, samt på förbättrad återhämtningsförmåga för skogen.

Artikel 4

Kvalitetssystem och säljfrämjande åtgärder

1. De producentgrupper som kan komma i fråga för stöd enligt artikel 16.2 i förordning (EU) nr 1305/2013 ska vara enheter som, oavsett rättslig form, för samman aktörer som deltar i ett kvalitetssystem för jordbruksprodukter, bomull eller livsmedel enligt artikel 16.1 i den förordningen avseende en specifik produkt som omfattas av ett sådant system.

2. De åtgärder som kan komma i fråga för stöd enligt artikel 16.2 i förordning (EU) nr 1305/2013 ska ha följande egenskaper:

a) De ska vara avsedda att förmå kunderna att köpa produkter som omfattas av ett kvalitetssystem för jordbruksprodukter, bomull eller livsmedel av det slag som avses i artikel 16.1 i förordning (EU) nr 1305/2013 och som därigenom får stöd inom ramen för ett landsbygdsprogram, och som

b) framhäver de berörda produkternas specifika egenskaper eller förtjänster, vilka följer av kvalitetssystemets krav, särskilt kvalitet, särskilda produktionsmetoder, stränga normer för djurens välbefinnande och miljöhänsyn.

3. Verksamheten får inte stimulera kunderna att köpa en produkt på grund av dess särskilda ursprung, utom när det gäller produkter som omfattas av det kvalitetssystem som införs genom avdelning II i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 ([1]), kapitel III i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 ([2]), kapitel III i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 251/2014 ([3]) samt genom del II avdelning II kapitel I avsnitt 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 ([4]) vad gäller vin. Produktens ursprung får anges om detta sker på ett sätt som är underordnat det centrala budskapet.

4. Inget stöd enligt artikel 16.2 i förordning (EU) nr 1305/2013 får beviljas för informations- och säljfrämjande åtgärder avseende kommersiella varumärken.

Artikel 5

Jordbruks- och affärsutveckling

1. Den affärsplan som avses i artikel 19.4 i förordning (EU) nr 1305/2013 ska minst innehålla uppgifter om följande:

a) När det gäller startstöd till unga jordbrukare:

   i) Utgångsläget för jordbruksföretaget.

   ii) Mål och delmål för att utveckla jordbruksföretagets verksamhet.

   iii) De insatser, däribland sådana som rör miljömässig hållbarhet och resurseffektivitet, som krävs för att utveckla jordbruksföretagets verksamhet, såsom investeringar, utbildning och rådgivning.

b) När det gäller nyetableringsstöd för annan verksamhet än jordbruksverksamhet i landsbygdsområden:

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 14.12.2012, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89 (EUT L 39, 13.2.2008, s. 16).

([3]) Förordning (EU) nr 251/2014 av den 26 februari 2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter (EUT L 84, 20.3.2014, s. 14).

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

i) Den ursprungliga ekonomiska situationen för den person eller det mikro- eller småföretag som ansöker om stöd.

ii) Mål och delmål för att utveckla jordbruksföretagets eller mikro- eller småföretagets nya verksamhet.

iii) De insatser som krävs för att utveckla personens, jordbruksföretagets eller mikro- eller småföretagets verksamhet, såsom investeringar, utbildning och rådgivning.

c) När det gäller etableringsstöd för utveckling av småbruk:

i) Utgångsläget för jordbruksföretaget.

ii) De insatser, däribland sådana som rör miljömässig hållbarhet och resurseffektivitet, som krävs för uppnå ekonomisk lönsamhet, såsom investeringar, utbildning och samarbete.

2. Medlemsstaterna ska definiera de trösklar som avses i artikel 19.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 1305/2013 vad gäller jordbruksföretagets produktionspotential, uttryckt som standardoutput enligt definitionen i artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 1242/2008 [1] eller motsvarande.

Artikel 6

Beskogning och skapande av skogsmark

Följande lägsta miljökrav ska gälla för åtgärder för beskogning och skapande av skogsmark enligt artikel 22 i förordning (EU) nr 1305/2013:

a) Urvalet av de arter som ska planteras och av de arealer och metoder som ska användas ska göras på ett sådant sätt att man undviker olämplig beskogning av känsliga livsmiljöer såsom torvmossar och våtmarker och motverkar negativa effekter på områden med stort ekologiskt värde, inbegripet arealer som används för jordbruk med högt naturvärde. I områden som utsetts till Natura 2000-områden enligt rådets direktiv 92/43/EEG [2] och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG [3] bör endast beskogning tillåtas om den är förenlig med förvaltningsmålen för det aktuella området och har godkänts av den nationella myndighet i medlemsstaterna som ansvarar för genomförandet av Natura 2000.

b) Urvalet av arter, sorter, ekotyper och härkomst för träd ska göras på ett sådant sätt att man beaktar behovet av motståndskraft mot klimatförändringar och naturkatastrofer och tar hänsyn till mark- och vattenförhållandena i det berörda området, samt till arternas eventuella invasiva karaktär under de lokala förhållanden som anges av medlemsstaterna. Stödmottagaren ska åläggas att skydda och vårda skogen, åtminstone under den period för vilken stödet för uteblivna jordbruksinkomster och underhållskostnader betalas ut. Häri ska ingå skötsel, gallring och bete, när så är lämpligt med hänsyn till skogens framtida utveckling, åtgärder för att minska konkurrensen med örtvegetation och åtgärder för att hålla tillbaka tillväxten av undervegetation som lätt kan fatta eld. Vad gäller snabbväxande arter ska medlemsstaterna fastställa minimi- och maximitidsfrister för avverkning. Minimitidsfristen för avverkning får inte vara lägre än åtta år och maximitidsfristen får inte vara mer än 20 år.

c) I de fall där plantering av fleråriga vedartade arter, på grund av svåra miljö- och klimatförhållanden, inklusive miljöförstöring, inte kan förväntas leda till att det skapas ett skogstäcke enligt definitionen i tillämplig nationell lagstiftning får medlemsstaterna tillåta att stödmottagaren skapar och bibehåller ett annat vedartat växttäcke. Stödmottagaren ska sörja för samma skötsel och skydd som för skog.

d) Vad gäller beskogning som leder till att det skapas skogar som är större än ett visst tröskelvärde som ska fastställas av medlemsstaterna, får beskogningen ske enligt något av följande:

i) Plantering av uteslutande ekologiskt anpassade arter eller arter som är motståndskraftiga mot klimatförändringar i det aktuella biogeografiska området och för vilka en konsekvensbedömning har visat att de inte hotar den biologiska mångfalden eller ekosystemtjänsterna eller att de inte har någon negativ inverkan på människors hälsa.

[1] Kommissionens förordning (EG) nr 1242/2008 av den 8 december 2008 om upprättande av en gemenskapstypologi för jordbruksföretag (EUT L 335, 13.12.2008, s. 3).
[2] Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).
[3] Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

ii) Plantering av en blandning av trädarter som antingen ska bestå av

— minst 10 % lövträd per område, eller

— minst tre trädarter eller trädsorter, varav den minst förekommande arten eller sorten ska täcka minst 10 % av arealen.

Artikel 7

Miljö- och klimatvänligt jordbruk

1. De åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk som avses i artikel 28 i förordning (EU) nr 1305/2013 och som avser extensifiering av djurproduktionen ska uppfylla minst ett av följande villkor:

a) All betesareal på jordbruksföretaget förvaltas och bibehålls för att motverka för högt respektive för lågt betestryck.

b) Djurtätheten fastställs på grundval av samtliga betande djur på gården eller, i händelse av ett åtagande att begränsa urlakningen av näringsämnen, samtliga djur på gården som har betydelse för åtagandet i fråga.

2. De åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk som avses i artikel 28 i förordning (EU) nr 1305/2013 och som avser uppfödning av lokala raser som riskerar att försvinna från djurhållningen eller bevarande av växtgenetiska resurser som hotas av genetisk utarmning ska ha följande syften:

a) Uppfödning av husdjur av lokala raser, som är genetiskt anpassade till ett eller flera traditionella produktionssystem eller miljöer i landet och som riskerar att försvinna från djurhållningen.

b) Bevarande av växtgenetiska resurser som är naturligt anpassade till lokala och regionala förhållanden och som hotas av genetisk utarmning.

Följande produktionsdjur får komma i fråga för stöd:

a) Nötboskap.

b) Får.

c) Getter.

d) Hästdjur.

e) Grisar.

f) Fåglar.

3. Lokala raser ska anses i riskzonen för att försvinna från djurhållningen om följande villkor uppfylls:

a) Antalet avelsdjur av honkön på nationell nivå ska anges.

b) Antalet avelsdjur av honkön på nationell nivå och det faktum att de förtecknade raserna är utrotningshotade ska ha intygats av ett vederbörligen erkänt och relevant vetenskapligt organ.

c) Ett vederbörligen erkänt och relevant tekniskt organ ska föra in uppgifter i stamboken för rasen och hålla denna aktuell.

d) De berörda tekniska organen ska ha nödvändig yrkesskicklighet och kunskap för att identifiera djur som tillhör den ras som hotas.

Information om att dessa villkor uppfylls ska ingå i landsbygdsprogrammen.

4. De växtgenetiska resurserna ska anses vara i riskzonen för genetisk utarmning på villkor att tillräckliga bevis för detta, som bygger på vetenskapliga rön eller på indikatorer om att nationella sorter/ursprungliga lokala sorter eller deras populationsdiversitet minskar, samt, i förekommande fall, om förändringar i de lokalt dominerande jordbruksmetoderna, anges i landsbygdsprogrammet.

5. Verksamhet som ingår i åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk enligt punkterna 1–4 i denna artikel ska inte få komma i fråga för stöd enligt artikel 28.9 i förordning (EU) nr 1305/2013.

Artikel 8

Bevarande av genetiska resurser inom jord- och skogsbruket

1. I denna artikel avses med

a) *in situ-bevarande inom jordbruket:* bevarande av genetiskt material i ekosystem och naturliga livsmiljöer och underhåll och återställande av livskraftiga populationer av arter eller förvildade arter i deras naturliga miljö, och, i fråga om raser av tamdjur eller sorter av odlade växter, i den jordbruksmiljö där de har utvecklat sina särskiljande egenskaper.

b) *in situ-bevarande inom skogsbruket:* bevarande av genetiskt material i ekosystem och naturliga livsmiljöer och underhåll och återställande av livskraftiga populationer av arter i deras naturliga miljö.

c) *bevarande på jord- eller skogsbruket:* bevarande och utveckling in situ på jordbruks- eller skogsbruksföretaget.

d) *ex situ-bevarande:* bevarande av genetiskt material för jordbruket eller skogsbruket på annan plats än i den naturliga livsmiljön,

e) *ex situ-samling:* samling av genetiskt material för jordbruket eller skogsbruket på annan plats än i den naturliga livsmiljön.

2. De insatser för bevarande av genetiska resurser i jordbruket och skogsbruket som kan komma i fråga för stöd enligt artikel 28.9 och 34.4 i förordning (EU) nr 1305/2013 ska omfatta följande:

a) *målinriktade åtgärder*: insatser som främjar bevarande ex situ och in situ, beskrivning, insamling och utnyttjande av genetiska resurser i jordbruket och skogsbruket, inbegripet webbaserade förteckningar över genetiska resurser som för närvarande bevaras in situ, inbegripet bevarande in situ/på jordbruks- eller skogsbruksföretaget, samt ex situ-samlingar (genbanker) och databaser.

b) *samordnande insatser*: insatser för att främja utbyte av information för bevarande, karakterisering, insamling och nyttjande av genetiska resurser i unionens jordbruk och skogsbruk bland behöriga organ i medlemsstaterna.

c) *kompletterande insatser*: information, informationsspridning och rådgivande verksamhet som omfattar icke-statliga organisationer och andra berörda intressenter samt utbildning och utarbetande av tekniska rapporter.

Artikel 9

Åtgärder för att undvika dubbelfinansiering av miljö- och klimatvänliga jordbruksmetoder och motsvarande metoder

1. Vid beräkningen av stöd enligt artiklarna 28.6, 29.4 och 30.1 i förordning (EU) nr 1305/2013 ska hänsyn endast tas till merkostnader och inkomstbortfall som är kopplade till åtaganden som går utöver de relevanta obligatoriska metoder som avses i artikel 43 i förordning (EU) nr 1307/2013.

2. I samband med att ett åtagande om miljö- och klimatvänligt jordbruk enligt artikel 28 i förordning (EU) nr 1305/2013 som gäller de metoder som avses i punkterna 3 och 4 i avsnitt I och punkt 7 i avsnitt III i bilaga IX till förordning (EU) nr 1307/2013, och eventuella andra metoder som införs i den bilagan, anmäls i enlighet med artikel 43.8 i förordning (EU) nr 1307/2013 som likvärdigt med en eller flera av de metoder som fastställts enligt artikel 43.2 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska stödet för åtagandet om miljö- och klimatvänligt jordbruk enligt artikel 28.6 i förordning (EU) nr 1305/2013 minskas med en klumpsumma som motsvarar en andel av miljöanpassningsstödet i medlemsstaten eller regionen för var och en av de miljöanpassningsmetoder som fastställts i enlighet med artikel 43.12 c i förordning (EU) nr 1307/2013.

Artikel 10

Djurskydd

De åtgärder för djurens välbefinnande som kan komma i fråga för stöd enligt artikel 33 i förordning (EU) nr 1305/2013 ska innebära strängare normer för produktionsmetoderna inom ett av följande områden:

a) Vatten, foder och omvårdnad i enlighet med djurens naturliga behov.

b) Inhysningsförhållanden, såsom större utrymme, golvytor, berikningsmaterial och naturligt ljus.

c) Tillträde till utomhusytor.

d) Praxis som förhindrar stympning och/eller kastrering av djur, eller i de fall då stympning eller kastrering anses nödvändiga, säkrar användning av smärtlindring, bedövning och antiinflammatoriska läkemedel samt immunokastrering.

Artikel 11

Samarbete

1. Stöd för att inrätta och utveckla korta leveranskedjor enligt artikel 35.2 d i förordning (EU) nr 1305/2013 ska endast beviljas för försörjningskedjor med högst en mellanhand mellan jordbrukaren och konsumenten.

2. Stöd för att inrätta och utveckla lokala marknader enligt artikel 35.2 d i förordning (EU) nr 1305/2013 ska endast beviljas för marknader för vilka

a) det i landsbygdsprogrammet anges en kilometerbaserad radie till den gård där produkten har sitt ursprung, inom vilken både bearbetning och försäljning till slutkonsumenten ska äga rum, eller

b) för vilka det i landsbygdsprogrammet anges en övertygande alternativ definition.

3. För de syften som avses med de åtgärder som kan beviljas stöd enligt artikel 35.2 c i förordning (EU) nr 1305/2013 ska med *små aktörer* avses mikroföretag enligt definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361/EG [1] eller en fysisk person som inte bedriver ekonomisk verksamhet vid den tidpunkt då stödansökan lämnas in.

4. Marknadsföringsverksamhet enligt artikel 35.2 e i förordning (EU) nr 1305/2013 ska endast beviljas stöd om det är fråga om korta leveranskedjor och lokala marknader som uppfyller villkoren i punkterna 1 och 2 i denna artikel.

Artikel 12

Kommersiella lån till gemensamma fonder

Om de medel som en gemensam fond använder för att betala ut den ersättning som avses i artiklarna 38 och 39 i förordning (EU) nr 1305/2013 är ett kommersiellt lån ska ett sådant lån ha en löptid på mellan ett och fem år.

Artikel 13

Investeringar

För de syften som avses i artikel 45 i förordning (EU) nr 1305/2013 ska följande gälla:

a) Vad gäller leasing ska andra kostnader i samband med leasingkontraktet, som leasegivarens marginal, refinansieringskostnader, fasta kostnader och försäkringskostnader inte berättiga till stöd.

b) Medlemsstaterna ska i sina landsbygdsprogram ange enligt vilka villkor köp av begagnad utrustning kan betraktas som stödberättigande utgifter.

c) Medlemsstaterna ska kräva att vissa miniminormer för energieffektivitet iakttas när det gäller investeringar i förnybar energi som får stöd och som förbrukar eller producerar energi, om sådana normer finns på nationell eller internationell nivå.

d) Investeringar i anläggningar, vars främsta syfte är att producera el från biomassa ska inte berättiga till stöd, utom om en lägsta procentandel värmeenergi används, vilken ska fastställas av medlemsstaterna.

e) Medlemsstaterna ska fastställa tröskelvärden för vilka mängder spannmål och andra stärkelsehaltiga grödor, socker och oljeväxter för framställning av bioenergi, inbegripet biodrivmedel, som högst får användas i olika typer av anläggningar. Stöd till bioenergiprojekt får endast beviljas för bioenergi som uppfyller hållbarhetskriterierna i artikel 17.2–17.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG [2]. I detta sammanhang ska en allmän utvärdering ingå i den strategiska miljöbedömningen för landsbygdsprogrammet.

[1] Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

[2] Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (EUT L 140, 5.6.2009, s. 16).

Artikel 14

Omvandling och justering av åtaganden

1. Medlemsstaterna får tillåta att ett åtagande enligt artiklarna 28, 29, 33 eller 34 i förordning (EU) nr 1305/2013 omvandlas till ett annat åtagande under åtagandeperioden under förutsättning att samtliga villkor nedan uppfylls:

a) Omvandlingen ger betydande miljöfördelar eller fördelar för djurens välbefinnande.

b) Det befintliga åtagandet stärks påtagligt.

c) De aktuella åtagandena ingår i det godkända landsbygdsprogrammet.

Ett nytt åtagande ska omfatta hela den period som anges för den aktuella åtgärden, oavsett hur mycket av perioden för det ursprungliga åtagandet som redan har genomförts.

2. Medlemsstaterna får tillåta att åtaganden enligt artiklarna 28, 29, 33 och 34 i förordning (EU) nr 1305/2013 justeras under åtagandeperioden under förutsättning att det godkända landsbygdsprogrammet tillåter en sådan justering och att justeringen är vederbörligen berättigad med avseende på målen för det ursprungliga åtagandet.

Stödmottagaren ska fullgöra det justerade åtagandet under återstoden av det ursprungliga åtagandets åtagandeperiod.

En justering kan också ta formen av en förlängning av åtagandeperioden.

Artikel 15

Situationer där ingen återbetalning krävs

1. När en mottagare utökar jordbruksföretagets areal under giltighetstiden för ett åtagande som gjorts som villkor för beviljande av stöd, får medlemsstaterna bestämma att åtagandet ska utvidgas till att omfatta det område som lagts till under återstoden av åtagandeperioden eller att det ursprungliga åtagandet ska ersättas med ett nytt åtagande. Detsamma ska gälla om den areal som åtagandet omfattar inom ett jordbruksföretag ökar.

2. Ett åtagande får endast utvidgas till att omfatta ytterligare områden enligt punkt 1 om följande villkor är uppfyllda:

a) Det tjänar åtagandets miljömål.

b) Utvidgningen är berättigad på grund av åtagandets art, den återstående periodens längd och den tillagda arealens storlek.

c) Den utgör inte något hinder för kontrollernas effektivitet när det gäller att säkerställa överensstämmelse med villkoren för beviljande av stöd.

Den ursprungliga åtagandeperioden ska iakttas.

3. Ett nytt åtagande kan göras för att ersätta ett befintligt åtagande enligt punkt 1, på villkor att det omfattar hela området och att dess villkor inte är mindre förpliktande än det ursprungliga åtagandet.

När det ursprungliga åtagandet ersätts med ett nytt åtagande ska det nya åtagandet gälla för hela den period som anges i den relevanta bestämmelsen, oavsett hur stor andel av tidsperioden för det ursprungliga åtagandet som redan har genomförts.

KAPITEL III

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 16

Stödberättigande utgifter

1. Utgifter som avser rättsliga åtaganden som gjorts gentemot stödmottagarna under programperioden 2007–2013 i enlighet med de åtgärder som avses i artiklarna 52 och 63 i förordning (EG) nr 1698/2005 ska berättiga till stöd från EJFLU under programperioden 2014–2020 för de utbetalningar som ska göras

a) mellan den 1 januari 2014 och den 31 december 2015, om det ekonomiska anslaget för den berörda åtgärden enligt respektive program som antagits i enlighet med förordning (EG) nr 1698/2005 redan har förbrukats, och

b) efter den 31 december 2015.

2. De utgifter som avses i punkt 1 ska berättiga till stöd från EJFLU under programperioden 2014–2020 om följande villkor är uppfyllda:

a) Utgifterna ska ingå i ett landsbygdsprogram för programperioden 2014–2020.

b) EJFLU-bidragsnivån för motsvarande åtgärd enligt förordning (EU) nr 1305/2013, enligt vad som anges i bilaga I till denna förordning, ska tillämpas.

c) Medlemsstaterna ska se till att de relevanta övergångsåtgärderna identifieras tydligt i medlemsstaternas förvaltnings- och kontrollsystem.

Artikel 17

Kroatien

1. Utgifter som avser rättsliga åtaganden som Kroatien gjort gentemot stödmottagarna inom ramen för instrumentet för föranslutningsstöd för landsbygdsutveckling (Ipard) för de åtgärder som avses i artiklarna 171.3 b och 171.4 a och b i förordning (EG) nr 718/2007 ([1]) ska berättiga till stöd från EJFLU under programperioden 2014–2020 för de utbetalningar som ska göras

a) mellan den 1 januari 2014 och den 31 december 2016, om det ekonomiska anslaget för den berörda åtgärden enligt respektive program som antagits i enlighet med förordning (EG) nr 718/2007 redan har förbrukats, och

b) efter den 31 december 2016.

2. De utgifter som avses i punkt 1 ska vara berättigade till stöd från EJFLU under programperioden 2014–2020 om följande villkor är uppfyllda:

a) Utgifterna ska ingå i landsbygdsprogrammet för programperioden 2014–2020.

b) EJFLU-bidragsnivån för motsvarande åtgärd enligt förordning (EU) nr 1305/2013, enligt vad som anges i bilaga II till denna förordning, ska tillämpas.

c) Kroatien ska se till att de relevanta övergångsåtgärderna identifieras tydligt i landets förvaltnings- och kontrollsystem.

3. Utgifter som uppkommer efter den 31 december 2013 och som avser åtgärder som är nödvändiga för avslutandet av Ipard-programmet och efterhandsutvärderingen enligt artikel 191 i förordning (EG) nr 718/2007 ska berättiga till stöd från EJFLU i form av tekniskt stöd inom programmet för programperioden 2014–2020, på villkor att programmet innehåller en bestämmelse om sådant stöd.

Artikel 18

Utvärdering i efterhand

1. Den efterhandsbedömning som avses i artikel 86.5 i förordning (EG) nr 1698/2005 ska sändas in till kommissionen senast den 31 december 2016.

2. Den sammanfattning av efterhandsbedömningen som avses i artikel 87 förordning (EG) nr 1698/2005 ska färdigställas senast den 31 december 2017.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 19

Upphävande

Förordning (EG) nr 1974/2006 ska upphöra att gälla.

([1]) Kommissionens förordning (EG) nr 718/2007 av den 12 juni 2007 om tillämpning av rådets förordning (EG) nr 1085/2006 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (EUT L 170, 29.6.2007, s. 1).

Förordningen ska fortsätta att tillämpas på insatser som genomförs inom ramen för program som godkänts av kommissionen enligt förordning (EG) nr 1698/2005 före den 1 januari 2014.

Artikel 20

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 mars 2014.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA I

Tabell för jämförelse mellan åtgärder som föreskrivs i förordning (EG) nr 1698/2005 och förordningarna (EU) nr 1305/2013 och 1303/2013

Åtgärder enligt förordning (EG) nr 1698/2005	Koder för programperioden 2007–2013	Åtgärder enligt förordning (EU) nr 1305/2013 och förordning (EU) nr 1303/2013	Koder för programperioden 2014–2020
Artikel 20 a i och artikel 21: Yrkesutbildning och information	111	Artikel 14 i förordning (EU) nr 1305/2013	1
Artikel 20 a ii och artikel 22: Startstöd för unga jordbrukare	112	Artikel 19.1 a i i förordning (EU) nr 1305/2013	6
Artikel 20 a iii och artikel 23: Förtidspension	113	/	/
Artikel 20 a iv och artikel 24: Anlitande av rådgivningstjänster	114	Artikel 15.1 a i förordning (EU) nr 1305/2013	2
Artikel 20 a v och artikel 25: Inrättande av företagsledningss-, avbytar- och rådgivningstjänster	115	Artikel 15.1 b i förordning (EU) nr 1305/2013	2
Artikel 20 b i och artikel 26: Modernisering av jordbruksföretag	121	Artikel 17.1 a i förordning (EU) nr 1305/2013	4
Artikel 20 b ii och artikel 27: Höjning av skogens ekonomiska värde	122	Artikel 21.1 d och 21.1 e i förordning (EU) nr 1305/2013	8
Artikel 20 b iii och artikel 28: Höjning av värdet på jord- och skogsbruksprodukter	123	Artikel 17.1 b och 21.1 e i förordning (EU) nr 1305/2013	4 8
Artikel 20 b iv och artikel 29: Samarbete om utveckling av nya produkter, processer och tekniker	124	Artikel 35 i förordning (EU) nr 1305/2013	16
Artikel 20 b v och artikel 30: Infrastruktur som är av betydelse för utveckling och anpassning inom jord- och skogsbruket	125	Artikel 17.1 c i förordning (EU) nr 1305/2013	4
Artikel 20 b vi: Återställningsåtgärder och förebyggande åtgärder	126	Artikel 18 i förordning (EU) nr 1305/2013	5
Artikel 20 c i och artikel 31: Anpassning till normer	131	/	/
Artikel 20 c ii och artikel 32: Kvalitetssystem för livsmedel	132	Artikel 16.1 i förordning (EU) nr 1305/2013	3

Åtgärder enligt förordning (EG) nr 1698/2005	Koder för programperioden 2007–2013	Åtgärder enligt förordning (EU) nr 1305/2013 och förordning (EU) nr 1303/2013	Koder för programperioden 2014–2020
Artikel 20 c iii och artikel 33: Information och marknadsföring i fråga om produkter som ingår i kvalitetssystem	133	Artikel 16.2 i förordning (EU) nr 1305/2013	3
Artikel 20 d i och artikel 34: Delvis självförsörjande jordbruksföretag	141	Artikel 19.1 a iii i förordning (EU) nr 1305/2013	6
Artikel 20 d ii och artikel 35: Producentgrupper	142	Artikel 27 i förordning (EU) nr 1305/2013	9
Artikel 36 a i: Stöd för naturbetingade svårigheter i bergsområden	211	Artikel 31 i förordning (EU) nr 1305/2013	13
Artikel 36 a ii: Stöd i områden som inte är bergsområden men där det finns andra svårigheter	212	Artikel 31 i förordning (EU) nr 1305/2013	13
Artikel 36 a iii och artikel 38: Natura 2000-stöd och stöd som är kopplade till direktiv 2000/60/EG	213	Artikel 30 i förordning (EU) nr 1305/2013	12
Artikel 36 a iv och artikel 39: Stöd för miljövänligt jordbruk	214	Artiklarna 28 och 29 i förordning (EU) nr 1305/2013	10 11
Artikel 36 a v och artikel 40: Stöd för djurens välbefinnande	215	Artikel 33 i förordning (EU) nr 1305/2013	14
Artikel 36 a vi och artikel 41: Icke-produktiva investeringar	216	Artikel 17.1 d i förordning (EU) nr 1305/2013	4
Artikel 36 b i och artikel 43: Första beskogning av jordbruksmark	221	Artikel 21.1 a i förordning (EU) nr 1305/2013	8
Artikel 36 b ii och artikel 44: Ett första införande av agri-silvo-pastorala brukningssystem på jordbruksmark	222	Artikel 21.1 b i förordning (EU) nr 1305/2013	8
Artikel 36 b iii och artikel 45: Första beskogning av annan mark än jordbruksmark	223	Artikel 21.1 a i förordning (EU) nr 1305/2013	8
Artikel 36 b iv och artikel 46: Natura 2000-stöd	224	Artikel 30 i förordning (EU) nr 1305/2013	12
Artikel 36 b v och artikel 47: Stöd för miljövänligt skogsbruk	225	Artikel 34 i förordning (EU) nr 1305/2013	15
Artikel 36 b vi och artikel 48: Restaurering av skogstillståndet och införande av förebyggande åtgärder	226	Artikel 21.1 c i förordning (EU) nr 1305/2013	8

Åtgärder enligt förordning (EG) nr 1698/2005	Koder för programperioden 2007–2013	Åtgärder enligt förordning (EU) nr 1305/2013 och förordning (EU) nr 1303/2013	Koder för programperioden 2014–2020
Artikel 36 b vii och artikel 49: Icke-produktiva investeringar	227	Artikel 21.1 d i förordning (EU) nr 1305/2013	8
Artikel 52 a i och artikel 53: Diversifiering till annan verksamhet än jordbruk	311	Artikel 19.1 a ii och artikel 19.1 b i förordning (EU) nr 1305/2013	6
Artikel 52 a ii och artikel 54: Stöd för etablering och utveckling av företag	312	Artikel 19.1 a ii och artikel 19.1 b i förordning (EU) nr 1305/2013	6
Artikel 52 a iii och artikel 55: Främjande av turismverksamhet	313	Artikel 19.1 a ii, artikel 19.1 b och artikel 20 och 35 i förordning (EU) nr 1305/2013	6 6 7 16
Artikel 52 b i och artikel 56: Grundläggande tjänster för ekonomin och befolkningen på landsbygden	321	Artikel 20 i förordning (EU) nr 1305/2013	7
Artikel 52 b ii Förnyelse och utveckling av byarna	322	Artikel 20 i förordning (EU) nr 1305/2013	7
Artikel 53 b iii och artikel 57: Bevarande och uppgradering av natur- och kulturarvet på landsbygden	323	Artikel 20 i förordning (EU) nr 1305/2013	7
Artikel 52 c och artikel 58: Yrkesutbildning och information	331	Artikel 14 i förordning (EU) nr 1305/2013	1
Artikel 52 d och artikel 59: Kompetensutvecklings- och informationsinsatser för förberedelse och genomförande	341	/	/
Artikel 63 a Lokala utvecklingsstrategier	41 (411, 412, 413)	Artikel 35 i förordning (EU) nr 1303/2013	19
Artikel 63 b: Genomförande av samarbetsprojekt	421	Artikel 35 i förordning (EU) nr 1303/2013	19
Artikel 63 c: Driva den lokala aktionsgruppen, satsa på kompetensutvecklings- och informationsinsatser i området	431	Artikel 35 i förordning (EU) nr 1303/2013	19
Kapitel II i avdelning IV: Tekniskt stöd	511	Artiklarna 51–54 i förordning (EU) nr 1305/2013: Tekniskt stöd och inrättande av nätverk	20
		Artikel 19.1 c i förordning (EU) nr 1305/2013: Årligt stöd till jordbrukare som deltar i ordningen för småbrukare	6

Åtgärder enligt förordning (EG) nr 1698/2005	Koder för programperioden 2007–2013	Åtgärder enligt förordning (EU) nr 1305/2013 och förordning (EU) nr 1303/2013	Koder för programperioden 2014–2020
		Artikel 36.1 a i förordning (EU) nr 1305/2013: Skörde-, djur- och växtförsäkringar	17
		Artikel 36.1 b i förordning (EU) nr 1305/2013: Gemensamma fonder för allvarliga klimathändelser, ett utbrott av en djur- eller växtsjukdom, angrepp av skadegörare eller en miljöolycka	17
		Artikel 36.1 c i förordning (EU) nr 1305/2013: Ett inkomststabiliseringsverktyg	17

BILAGA II

Tabell för jämförelse mellan åtgärder som föreskrivs i förordning (EG) nr 718/2007 och förordningarna (EU) nr 1305/2013 och 1303/2013

Åtgärder enligt förordning (EG) nr 718/2007	Koder för programperioden 2007–2013	Åtgärder enligt förordning (EU) nr 1305/2013 och förordning (EU) nr 1303/2013	Koder för programperioden 2014–2020
Artikel 171.2 a och artikel 174: Investeringar i jordbruksföretag för omstrukturering och modernisering för att uppfylla gemenskapens normer.	101	Artikel 17.1 a i förordning (EU) nr 1305/2013	4
Artikel 171.2 c och artikel 176: Investeringar i bearbetning och saluföring av jordbruks- och fiskeriprodukter, för att omstrukturera och modernisera verksamheterna så att de uppfyller gemenskapsnormerna	103	Artikel 17.1 b i förordning (EU) nr 1305/2013	4
Artiklarna 171.3 b och 178: Förberedelser och genomförande av lokala strategier för landsbygdsutveckling	202	Artikel 35 i förordning (EU) nr 1303/2013	19
Artikel 171.4 a och artikel 179: Utveckling och förbättring av landsbygdens infrastruktur	301	Artikel 20.1 b och d i förordning (EU) nr 1305/2013	7
Artikel 171.4 b och artikel 180: Diversifiering och utveckling av ekonomisk verksamhet på landsbygden	302	Artikel 19.1 a ii och artikel 19.1 b i förordning (EU) nr 1305/2013	6
Artikel 182: Tekniskt stöd	501	Artiklarna 51–54 i förordning (EU) nr 1305/2013: Tekniskt stöd och inrättande av nätverk	20